

นักสืบสตรีศรีอยุธยา: นางเอกแห่งการสืบสวนกับผู้ชายในเงามืด*
The Sri Ayutthaya Female Detective: The Heroine of
Investigation and the Man in Shadow

จางหยิ่ง (Zhang Ying)

นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Ph.D. candidate, Doctor of Arts, Program in Communicative Thai as a Second Language,
Huachiew Chalermprakiet University

จันทร์สุตา ไชยประเสริฐ (Jansuda Chaiprasert)

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Lecturer, Department of Language Studies, Faculty of Liberal Arts,
Huachiew Chalermprakiet University

E-mail: 1947835144@qq.com

Received: December 13, 2024, Revised: April 2, 2025, Accepted: May 26, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครผู้ช่วยเหลือที่ทำให้ตัวละครเอกหญิงกลายเป็นวีรสตรีในนวนิยายสืบสวนสอบสวนอิงประวัติศาสตร์ ชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะตัวละครผู้ช่วยเหลือที่ทำให้ตัวละครเอกหญิงกลายเป็นวีรสตรีคือ 1) เพศชายเป็นคู่เสริม ช่วยเติมเต็มศักยภาพหรือขยายขอบเขตความสามารถของตัวละครเอกหญิง และมีฐานะหรือสถานะทางสังคมสูงกว่าตัวละครเอกหญิง เป็นบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่มั่นคง มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือมีความรู้และประสบการณ์มากกว่า เป็นการเติมเต็มในเชิงสถานะและความสามารถของตัวละครเอกหญิง 2) เพศหญิงเป็นผู้ปฏิบัติแทน มักมีฐานะหรือสถานะทางสังคมต่ำกว่าตัวละครเอกหญิง ไม่ถูกกำหนดด้วยกรอบความคิดแบบดั้งเดิมที่ต้องวางตัวอยู่ในขอบเขตของความเป็นหญิงซึ่งมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกับตัวละครเอกหญิง ทำหน้าที่ช่วยเหลือในรูปแบบของการทำสิ่งที่ตัวละครเอกหญิงไม่สามารถทำได้ จากลักษณะผู้ช่วยเหลือของตัวละครเอกหญิงสามารถเห็นชุดความคิดที่แฝงอยู่ว่า เพศหญิงต้องพึ่งพาเพศชาย และเพศหญิงยังต้องก้าวข้ามกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดให้สำหรับเพศหญิง

คำสำคัญ: ตัวละครผู้ช่วยเหลือ วีรสตรี นวนิยายชุด นักสืบสตรีศรีอยุธยา

*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของดุษฎีนิพนธ์เรื่อง การประกอบสร้างนวนิยายสืบสวนสอบสวนอิงประวัติศาสตร์ของพงศกร หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Abstract

This research article analyzes the roles of supporting characters who assist the female protagonist's transformation into the heroine in the series of historical detective novels called *The Sri Ayutthaya Female Detective*. The research finds two types of supportive characters, as follows. 1) The male character who expands the potential and abilities of the female protagonist. He has a higher social rank than the protagonist; holds a firm profession; and is a specialist, having more knowledge and experience than the protagonist. These characteristics increase the status and capability of the protagonist. 2) The female supporting character typically occupies a lower social or economic status than the female protagonist. Traditional gender norms do not bind her and operate beyond conventional expectations of femininity. Her personality often starkly contrasts with the protagonist's, and her role is to provide support by undertaking actions or responsibilities that the protagonist is unable or unwilling to perform. Through these supporting characters, the series reveals an underlying message that females are dependent on males. To be successful, they must overcome the social limitations imposed on them.

Keywords: Supportive character, Heroine, Series novel, The Sri Ayutthaya Female Detective

บทนำ

นวนิยายเป็นวรรณกรรมที่ได้รับความสนใจและความนิยมสูงสุด นวนิยายเป็นรูปแบบใหม่ของการเล่าเรื่องที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและเป็นเหตุเป็นผลมากกว่าวรรณกรรมรูปแบบเก่า (วนิดา บำรุงไทย, 2542, น. 13-14) โดยนวนิยายสามารถแบ่งได้เป็นหลายประเภท ดังที่อนนต์ ศรีศักดิ์ (2554, น. 109-110) ได้แบ่งประเภทของนวนิยายตามเนื้อเรื่องของตะวันตก สรุปได้ 11 ประเภท ได้แก่ 1) นวนิยายรัก 2) นวนิยายสะท้อนสังคม 3) นวนิยายแสดงข้อคิดหรือปัญหา 4) นวนิยายชีวิตโลดโผน 5) อาชญนวนิยาย 6) นวนิยายสืบสวนสอบสวน 7) ทัสนิยาย 8) นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ 9) นวนิยายการเมือง 10) นวนิยายอิงพุทธศาสนา และ 11) นวนิยายเชิงวิทยาศาสตร์

นวนิยายประเภทหนึ่งที่น่าสนใจคือนวนิยายสืบสวนสอบสวน โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ประพันธ์มักเลือกใช้ตัวละครเอกชายเป็นผู้ดำเนินเรื่องและสืบสวนคดีต่าง ๆ ตัวอย่างที่โดดเด่น เช่น *นิทานทองอิน* ผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงกำหนดให้นายทองอินเป็นตัวละครเอกผู้ทำหน้าที่สืบข่าวและแก้ปัญหา อีกทั้งยังมี *กาหลมทรทิก* ผลงานนวนิยายของ ปราปต์ ซึ่งนำเสนอเรื่องราวผ่านมุมมองของ พ.ต.ท.เวทวงศ์ ภิรมย์รุจ ในฐานะตัวละครเอกผู้สืบสวน ไซปริศนาที่แฝงด้วยความซับซ้อน ในขณะเดียวกัน แม้ว่านวนิยายสืบสวนสอบสวนของไทยส่วนใหญ่จะเน้นตัวละครเอกชายเป็นหลัก แต่ก็มีนวนิยายบางเรื่อง que เลือกใช้ตัวละครเอกหญิงเป็นผู้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนและคลี่คลายคดี ตัวอย่างสำคัญที่น่าสนใจคือ *ชุดสาวน้อยเกวลิน* โดย อลิษา

นวนิยายชุด *สาวน้อยเกวลิน* เป็นนวนิยายสืบสวนสอบสวนแนวโคซี่ (cozy mystery) ใช้ตัวละครเอกหญิงเพียงคนเดียวตลอดทั้งชุดจำนวน 10 เล่ม ได้แก่ เกวลิน ตัวเอกผู้มีความโดดเด่นในด้านความเฉลียวฉลาดและวิธีการไขปริศนาที่แยบยล อีกหนึ่งผลงานที่สำคัญ คือ นวนิยายสืบสวนสอบสวนอิงประวัติศาสตร์ ชุดนักสืบสตรีศรีอยุธยา

จำนวน 3 เล่ม ซึ่งประพันธ์โดยพงศกร นวนิยายชุดนี้มีน่าสนใจ เนื่องจากนำเสนอเรื่องราวผ่านตัวละครเอกหญิงเล่มละ 1 ตัวละคร โดยตัวละครเอกหญิงในแต่ละเล่มมีความเชื่อมโยงกันในเชิงบริบททางประวัติศาสตร์และสภาพสังคมในยุคสมัยอยุธยา แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกันไปตามเนื้อเรื่องและบทบาท ซึ่งมีลักษณะเด่นและคุณค่าในการศึกษาวิเคราะห์ สามารถให้เห็นถึงพัฒนาการของบทบาทตัวละครเอกหญิงในนวนิยายสืบสวนสอบสวนของไทย และชี้ให้เห็นถึงความหลากหลายในการสร้างสรรค์ตัวละคร

บารมี บุญทรง (2551, น. 255-348) ได้กล่าวว่า Joseph Cambell ได้สรุปเรื่องราวของวีรบุรุษในตำนาน และวรรณกรรมทั่วโลกมักมีโครงสร้างที่คล้ายคลึงกัน สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ คือการออกเดินทาง/ การแยกจาก การเริ่มต้น และการเดินทางกลับ ทฤษฎีนี้แนะนำแบบแผนการเดินทางของวีรบุรุษ ซึ่งเป็นตัวละครเอก ในเรื่องราวที่ต้องผ่านกระบวนการเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายสูงสุด ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถมอง การสืบสวนสอบสวนเป็นการผจญภัยอย่างหนึ่ง กระบวนการสืบสวนสอบสวนก็จะเป็นการเดินทางของการผจญภัย เนื่องจากการสืบสวนสอบสวนคดีหนึ่งต้องมีการเกิดเหตุการณ์การสืบสวนคดีและการคลี่คลายปัญหา นักสืบจะ กลายเป็นวีรบุรุษคนหนึ่งในการสืบสวนสอบสวน จากชื่อนวนิยายชุด*นักสืบสตรีศรีอยุธยา* สามารถเห็นได้ว่า ผู้เดินทาง ไปผจญภัย และในที่สุดประสบความสำเร็จในการไขคดีคือตัวละครเอกหญิง จนกลายเป็นวีรสตรีผู้ได้รับการยกย่อง

นอกจากนี้แล้ว ตามแนวคิดโครงสร้างนิยม เรื่องเล่าโดยทั่วไปนั้นเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของคู่ตรงข้าม (Binary opposition) พื้นฐานคู่หนึ่งคือความสัมพันธ์ระหว่างผู้แสวงหาและสิ่งที่แสวงหา ดังนั้นด้วยทฤษฎีเรื่องเล่า โดยทั่วไปจึงมีโครงสร้างพื้นฐานว่าด้วยการแสวงหาสิ่งใดสิ่งหนึ่งของตัวเอง ในนวนิยายประเภทสืบสวนสอบสวน สิ่ง ที่ตัวเอกพยายามแสวงหาอยู่คือ ความจริง หรือไขคดี Algirdas Julien Greimas นักโครงสร้างนิยม ได้ลดทอนบทบาท ของตัวละครให้เหลือเพียง 6 บทบาท คือ 1) ผู้แสวงหา (subject) 2) สิ่งที่แสวงหา (object) 3) ผู้ช่วยเหลือ (helper) 4) ผู้ขัดขวาง (opponent) 5) ผู้ให้ (sender/giver) และ 6) ผู้รับ (receiver) (ศิราพร ณ ถกลาง, 2557, น. 300 - 307) ซึ่งในนวนิยายประเภทสืบสวนสอบสวนจะมีตัวละครผู้ช่วยเหลือต่าง ๆ ช่วยตัวเอกไขคดีให้สำเร็จ

ตามแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า ในนวนิยายชุด*นักสืบสตรีศรีอยุธยา* ตัวละครเอกหญิง ถูกนำเสนอในฐานะผู้แสวงหา สิ่งที่แสวงหาคือความจริงที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ฆาตกรรมและปริศนาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ในกระบวนการดังกล่าว ตัวละครเอกหญิงไม่ได้ทำหน้าที่เพียงล่าพง แต่ได้รับการสนับสนุนจากตัวละคร ผู้ช่วยเหลือ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในหลากหลายมิติ ตั้งแต่การเป็นแรงสนับสนุนในเชิงปฏิบัติ เช่น การสืบข้อมูล การป้องกันภัย หรือการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ไปจนถึงบทบาทในเชิงจิตวิทยา เช่น การให้กำลังใจและเป็น แรงผลักดันให้ตัวละครเอกหญิงสามารถก้าวข้ามอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญ

ตัวละครผู้ช่วยเหลือเหล่านี้ไม่ได้มีบทบาทเพียงเพื่อขับเคลื่อนเรื่องราว แต่ยังช่วยส่งเสริมให้ตัวละครเอกหญิง สามารถเติบโตในแง่ของบุคลิกภาพและความสามารถ พวกเขาช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะสำคัญของตัวละครเอกหญิง จนทำให้ตัวละครเอกหญิงสามารถประสบความสำเร็จในการกิจของเธอ กระบวนการแสวงหาความจริงในนวนิยายชุด นี้ จึงไม่ได้เป็นเพียงการไขคดีฆาตกรรม แต่เป็นการหล่อหลอมตัวละครเอกหญิงให้ก้าวขึ้นมาเป็นวีรสตรี ผู้เป็นที่ ยอมรับทั้งในเชิงความสามารถและการมีคุณธรรม ตัวละครผู้ช่วยเหลือแต่ละคนจึงเปรียบเสมือนฟันเฟืองสำคัญที่ช่วย สร้างความเป็นวีรสตรีของตัวละครเอกหญิงให้ชัดเจนมากขึ้น

จากการสำรวจผู้วิจัยพบว่า มีผู้เคยศึกษานวนิยายสืบสวนสอบสวนที่มีตัวละครเอกเป็นผู้หญิง โดยเน้นศึกษา จากตัวละครเอกหญิงโดยตรง เช่น ญัฐฐา ไตรเลิศ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของตัวละครเอก หญิงและจินตภาพในนวนิยายชุด*นักสืบสตรีศรีอยุธยา*ของพงศกร และสุทัตตา พาหุมนันโต (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ตัวละครหญิงกับปิตาธิปไตยในนวนิยายสืบสวนสอบสวนร่วมสมัยของอเมริกา แต่ยังไม่มีการวิจัยที่ศึกษาจาก ตัวละครผู้ช่วยเหลือตามทฤษฎีโครงสร้างเรื่องเล่า ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาลักษณะด้านเพศ ภูมิหลัง ฐานะของตัวละคร

ผู้ช่วยเหลือมีบทบาทอย่างไรในการช่วยตัวละครเอกหญิงกลายเป็นวีรสตรี

การวิเคราะห์ครั้งนี้จะเริ่มจากการแยกแยะตัวละครผู้ช่วยเหลือที่ปรากฏอยู่ในเรื่องก่อน จากนั้นพิจารณา ลักษณะตัวละครผู้ช่วยเหลือที่ทำให้ตัวละครเอกหญิงกลายเป็นวีรสตรีได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เห็น ชัดความคิดบางอย่างที่แฝงอยู่ในตัวบทได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง *นักสืบสตรีศรีอยุธยา*: นางเอกแห่งการ สืบสวนกับผู้ชายในเงามืด การศึกษาครั้งนี้จึงสามารถให้เห็นมุมมองเกี่ยวกับบทบาทของเพศหญิงในฐานะวีรสตรี และ ความสำคัญของตัวละครผู้ช่วยเหลือ ซึ่งอาจเปิดเผยชุดความคิดที่แฝงอยู่ในนวนิยายชุดนี้ได้

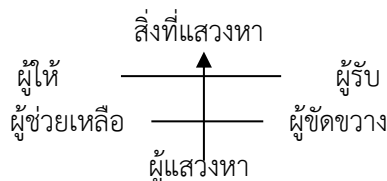
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครผู้ช่วยเหลือที่ทำให้ตัวละครเอกหญิงกลายเป็นวีรสตรีในนวนิยายสืบสวน สอบสวนอิงประวัติศาสตร์ ชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา*

กรอบแนวคิดของการวิจัย

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้างเรื่องเล่า

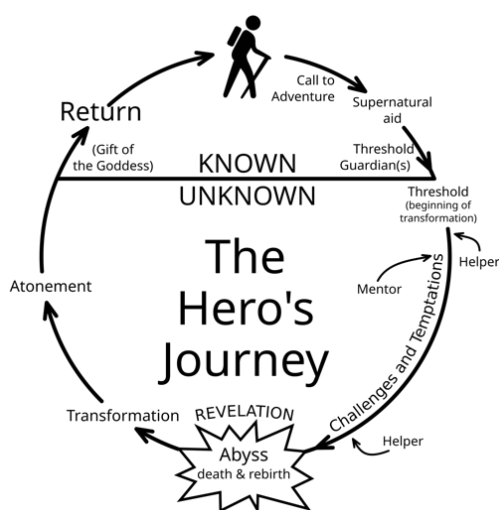
นพพร ประชากุล (2552, น. 252) ได้สรุปว่า ผังแสวงหา (Quest Model) เป็นแนวคิดของ เอ เจ เกรมาส์ (A J Greimas) นักสัญศาสตร์เชิงโครงสร้างผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาเรื่องเล่า เสนอว่า เมื่อวิเคราะห์ลึกลงไปจะพบว่า เรื่องเล่าส่วนใหญ่ ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องของ “การแสวงหา” บางสิ่งบางอย่าง ซึ่งผู้แสวงหาคือตัวเอกปรารถนาจะได้มา การแสวงหาดังกล่าวในด้านหนึ่งจะได้รับความช่วยเหลือและในอีกด้านหนึ่งจะถูกขัดขวาง และท้ายที่สุด หากการแสวงหาประสบความสำเร็จ ก็จะมีผู้มอบสิ่งที่แสวงหาให้ และได้ลดทอนบทบาทของตัวละครที่เหลือเพียง 6 บทบาท คือ 1) ผู้แสวงหา (subject) 2) สิ่งที่แสวงหา (object) 3) ผู้ช่วยเหลือ (helper) 4) ผู้ขัดขวาง (opponent) 5) ผู้ให้ (sender/giver) หากจัดเป็นคู่ความสัมพันธ์จะพบว่า มีคู่ความสัมพันธ์อยู่ 3 คู่ คือ ผู้แสวงหา - สิ่งที่แสวงหา, ผู้ช่วยเหลือ - ผู้ขัดขวาง และผู้ให้ - ผู้รับ ตามแผนผังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 คู่ความสัมพันธ์ผังแสวงหา (นพพร ประชากุล, 2552, น. 252)

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวีรสตรี

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1084) ได้ให้คำนิยามของ วีรสตรีว่า ชายที่ได้รับยกย่องว่ามีความกล้าหาญ ถ้าเป็นหญิงใช้คำว่า วีรสตรี และ บารมี บุญทรง (2551, น. 255-348) ได้กล่าวว่า Joseph Cambell ได้สรุปการเดินทางของวีรสตรี หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “ทฤษฎีการผจญภัยของ วีรสตรี” ไว้ในหนังสือ พลาภาพแห่งเทพกรณัม The Power Of Myth ว่าการเดินทางของวีรสตรีสามารถแบ่งออก ได้เป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ คือ การออกเดินทาง/การแยกจาก (Departure/Separation) การเริ่มต้น (Initiation) และ การเดินทางกลับ (Return) ตามรูปภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2 การเดินทางของวีรบุรุษ (วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี, 2567)

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ คือ นวนิยายประเภทสืบสวนสอบสวนอิงประวัติศาสตร์ของพงศกร ชุदनักสืบสตรีศรีอยุธยา รวม 3 เล่ม ได้แก่

- 1) ลายกินรี พ.ศ. 2560 พิมพ์ครั้งที่ 1 โดยสำนักพิมพ์ กรู๊ฟ พับลิชชิง
- 2) ลายเหมมราช พ.ศ. 2560 พิมพ์ครั้งที่ 1 โดยสำนักพิมพ์ กรู๊ฟ พับลิชชิง
- 3) ลายราชสีห์ พ.ศ. 2561 พิมพ์ครั้งที่ 1 โดยสำนักพิมพ์ กรู๊ฟ พับลิชชิง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิเคราะห์ตัวบทนวนิยาย (Textual Analysis) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายสืบสวนสอบสวน โครงสร้างเรื่องเล่า วีรสตรีและการเดินทางของวีรบุรุษเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย
2. ศึกษาประวัติความเป็นมาและประเภทของนวนิยายของพงศกร
3. รวบรวมและคัดเลือกนวนิยายประเภทสืบสวนสอบสวนอิงประวัติศาสตร์ของพงศกร ไดนวนิยาย *ชุदनักสืบสตรีศรีอยุธยา* รวม 3 เล่ม ได้แก่ *ลายกินรี* *ลายเหมมราช* และ *ลายราชสีห์*
4. วิเคราะห์ลักษณะของตัวละครผู้ช่วยเหลือที่ทำให้ตัวละครเอกหญิงกลายเป็นวีรสตรีในนวนิยายสืบสวนสอบสวนอิงประวัติศาสตร์ของพงศกร *ชุदनักสืบสตรีศรีอยุธยา*
5. นำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ พบว่า นวนิยายชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* ได้นำเสนอลักษณะของตัวละครผู้ช่วยเหลือที่ทำให้ตัวละครเอกหญิงกลายเป็นวีรสตรี สามารถแบ่งตามความสามารถของผู้ช่วยเหลือที่สัมพันธ์กับคดี และความเกี่ยวข้องกับคดีและความสัมพันธ์กับตัวละครเอกหญิง ดังต่อไปนี้

1. ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบ่งตามความสามารถของผู้ช่วยเหลือที่สัมพันธ์กับคดี

ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบ่งตามความสามารถของผู้ช่วยเหลือที่สัมพันธ์กับคดี สามารถแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล 2) ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถด้านการแพทย์ และ 3) ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถในการต่อสู้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล

ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลในนวนิยายชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* เป็นตัวละครที่สามารถเข้าถึงพื้นที่ที่ตัวละครเอกหญิงที่เป็นแม่หญิงชนชั้นสูงเข้าไม่ได้ เช่น ซ่องโสเภณี ชุมชน หรือช่วยตัวละครเอกหญิงที่เป็นชาวสยามเข้าไปพื้นที่ของชาวต่างชาติ เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการสืบสวนของตัวละครเอกหญิง โดยทำหน้าที่เป็นทั้งสายลับ ผู้รวบรวมข้อมูล และผู้เชื่อมโยงเครือข่ายข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้ตัวละครเอกหญิงสามารถเข้าถึงเบาะแสสำคัญที่อาจถูกปิดกั้นไว้ได้ พบตัวละครประเภทนี้ในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ *ลายกนรี* และ *ลายราชสีห์* โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในนวนิยายเรื่อง *ลายกนรี* มีตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล 3 ตัว ได้แก่ เมอซีเออร์ โรแบร์ต พ่อมมี และนางจิบ เนื่องจากผู้เสียชีวิตเป็นคนฝรั่งเศส เมอซีเออร์โรแบร์ตในฐานะเป็นเลขานุการของนายทหารฝรั่งเศส สามารถเข้าไปพื้นที่ของคนฝรั่งเศส อย่างเช่น บ้านของคนเสียชีวิต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

อันที่จริงจะว่าไปแล้ว...พวกเราเป็นหนี้บุญคุณโรแบร์ตเป็นอย่างมาก ถ้าเขาไม่สนับสนุนให้แม่พุดซ้อนตรวจศพของกะปิตันช่อง เพื่อหาสาเหตุการตาย ฟอลคอนอาจหาเหตุแกล้งให้เกิดสงครามก็เป็นได้

(พงศกร, 2560a, น. 468)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือนี้เป็นบุคคลที่สามารถเข้าถึงศพของกะปิตันช่อง ซึ่งเป็นหลักฐานสำคัญที่สุด โอกาสตรวจสอบศพ ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ช่วยให้การสืบสวนดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้อง

พ่อมมีในฐานะเป็นลูกชายของหม่อม เป็นคนที่มีมิตรสหายจำนวนมาก สามารถช่วยสืบความต่าง ๆ เกี่ยวกับคดีได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

*“อยากรู้รายละเอียดไหมล่ะ” มีถามน้องสาว นัยน์ตาของเขาเปล่งประกายอยากรู้
อยากเห็น “ถ้าอยากรู้...พี่พ้อมจะมีคนสืบให้เจ้าได้”*

(พงศกร, 2560a, น. 51)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือนี้เป็นบุคคลที่มีเครือข่ายกว้างขวางในสังคม มีเพื่อนฝูงและคนรู้จักมากมายในหลากหลายวงการ ตั้งแต่ชาวบ้านทั่วไป จนถึงผู้มีอำนาจในระดับต่าง ๆ ความสัมพันธ์ที่กว้างขวางของเขาช่วยให้เขาสามารถเข้าถึงข้อมูลจากแหล่งที่หลากหลาย ทำให้สามารถสืบหาเบาะแสจากภายนอกได้

นางจิบ ในฐานะเป็นบ่าว เป็นคนที่ออกไปสืบความต่าง ๆ ที่ชุมชนได้ ตัวอย่างต่อไปนี้

*“เอาไว้บ่าวจะไปสืบให้เจ้าคะ” จีบอาสา “รู้แน่ว่านั่งจวงถูกนำตัวไปคุมขังไว้ที่ไหน
เราก็ก็น่าไปเยี่ยม เอายาไปให้...แบบนี้คงพอจะช่วยได้บ้างนะเจ้าคะ”*

(พงศกร, 2560a, น. 198)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือนี้เป็นบุคคลที่มีสถานะที่ไม่เป็นที่สังเกตและไม่ดึงดูดความสนใจ ทำให้เธอสามารถเข้าถึงพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่มีค่าได้โดยไม่ถูกจับตามอง

ในนวนิยายเรื่อง *ลายราชสีห์* มีตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล 1 ตัว ได้แก่ พิกุล ข้าหลวงเรือนนอกของเจ้าจอมสารภี ซึ่งเป็นบุคคลที่สามารถเข้าพื้นที่ในวังและออกนอกวังเพื่อหาหลักฐานได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

*เจ้าจอมสารภีสั่งให้พิกุลแอบขึ้นไปเล่นบนตำหนักตึก ให้หาทางลักลอบเข้าไปใน
ห้องพักของเจ้าจอมดอกแก้ว เพื่อค้นหลักฐานบางอย่างที่เธอต้องการจากการวิเคราะห์
ข้างต้น*

(พงศกร, 2561, น. 320)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือนี้เป็นบุคคลที่เดินทางเข้าออกพระราชวังและพื้นที่นอกวังได้อย่างอิสระ อีกทั้งยังสามารถลอบเข้าไปในสถานที่ต้องห้ามเพื่อค้นหาหลักฐานสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับคดีที่กำลังสืบสวน ทำหน้าที่เป็นสายลับและผู้รวบรวมข้อมูลให้กับตัวละครเอกหญิง ถือเป็นตัวเชื่อมต่อโลกในวังและนอกวัง หาหลักฐานจากทั้ง 2 พื้นที่ ซึ่งช่วยให้การสืบสวนคดีดำเนินไปยังทิศทางที่ถูกต้อง

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า นวนิยายชุดนี้ ตัวละครผู้ช่วยเหลือมีความสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลของผู้ช่วยเหลือ เป็นความสามารถที่สำคัญอย่างมากในการสืบคดี เนื่องจากสามารถตรวจสอบหลักฐานที่สำคัญได้ สามารถเข้าถึงเครือข่ายข้อมูลที่หลากหลายจากบุคคลในสังคมตั้งแต่ชาวบ้านจนถึงขุนนางชั้นสูง และเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ถูกจับตามอง ซึ่งช่วยให้สามารถสืบหาข้อเท็จจริงได้โดยไม่มีผู้สงสัย ซึ่งช่วยให้การสืบสวนดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้อง ทำให้คดีมีพื้นฐานอยู่บนหลักฐานที่แท้จริง แทนที่จะอาศัยเพียงการคาดเดาหรือความคิดเห็นส่วนตัว นอกจากนี้ ในบริบทของยุคสมัยที่นักสืบหญิงต้องเผชิญกับข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นข้อจำกัดทางสังคม วัฒนธรรม หรือกฎระเบียบภายในราชสำนัก ทำให้ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้กลายเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในกระบวนการสืบสวน พวกเขาช่วยเป็นสายลับ รวบรวมหลักฐาน เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกลุ่มบุคคลต่าง ๆ และทำให้ตัวละครเอกหญิงสามารถเข้าถึงข้อมูลสำคัญที่เธอไม่สามารถหาได้ด้วยตนเอง ดังนั้นความสามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลของตัวละครผู้ช่วยเหลือจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้กระบวนการสืบสวน

ในนวนิยายชุดนี้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและสมจริง อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักสืบหญิงสามารถก้าวข้ามข้อจำกัดของสังคมยุคนั้น และสามารถไขคดีได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

1.2 ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถด้านการแพทย์

ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถด้านการแพทย์ในนวนิยายชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* เป็นบุคคลที่มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาคนไข้ แพทย์แผนไทย แพทย์ตะวันตก วิธีการตรวจศพ โดยทำหน้าที่เป็นทั้งที่ปรึกษาผู้ให้ความรู้ และเป็นแรงสนับสนุนที่ช่วยให้ตัวละครเอกสามารถไขคดีหรือสืบหาความจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ พบตัวละครประเภทนี้ในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ *ลายเหมมราช* และ *ลายราชสีห์* โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในนวนิยายเรื่อง *ลายเหมมราช* มีผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถด้านการแพทย์ 1 ตัว ได้แก่ พุดซ้อน พุดซ้อนในฐานะเป็นหมอหญิง ได้สอนความรู้เกี่ยวกับการตรวจศพให้กับตัวละครเอกหญิง ซึ่งเป็นญาติผู้น้องของตัวละครเอกหญิง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ลูกจันมีประสบการณ์การพิสูจน์ศพมาแล้วเมื่อครั้งของแม่เนวลและแม่สา ดังนั้น เธอจึงเริ่มลงมือตรวจศพด้วยความละเอียด รอบคอบตามลำดับที่พุดซ้อนเคยสอนเอาไว้

(พงศกร, 2560b, น. 56)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือนี้เป็นบุคคลที่ไม่ได้เป็นเพียงแพทย์หญิงทั่วไป แต่ยังมีทักษะในด้านการชันสูตรศพ ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการสืบสวนคดีและหาสาเหตุการเสียชีวิต การตรวจศพถือเป็นกระบวนการสำคัญที่สามารถชี้ให้เห็นถึงเจตนาต่าง ๆ ของคดี เช่น สาเหตุการเสียชีวิต วิธีการฆาตกรรม หรือแม้กระทั่งการหาหลักฐานที่เชื่อมโยงไปยังผู้กระทำผิด การที่เธอสอนวิธีการตรวจศพให้กับตัวละครเอกหญิง ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถให้กับตัวละครเอกหญิง แต่ยังเป็นการทำให้ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์สามารถส่งต่อไปยังบุคคลอื่น และนำไปใช้ในการไขคดีในอนาคต

ในนวนิยายเรื่อง *ลายราชสีห์* มีผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถด้านการแพทย์ 2 ตัว ได้แก่ หมอโหมต และหมอกุดมา หมอโหมตเป็นหมอไทย มีความรู้ทั้งการแพทย์ฝ่ายสยามและการแพทย์ฝ่ายตะวันตก ส่วนหมอกุดมาเป็นหมอชาวต่างชาติ มีความรู้การแพทย์ฝ่ายตะวันตก โดยเฉพาะเรื่อง การชันสูตรศพ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ช่วยได้ลิคะ เราไม่ได้เรียกให้พ่อโหมตมาปลุกคนตายให้ฟื้นคืนชีพ แต่จะมาช่วยไขข้อข้องใจให้กระจ่างต่างหาก” แลร์ยืนย่นความคิดของตนเอง “พ่อโหมตเฉลียวฉลาดนัก มีความรู้ทั้งการแพทย์ฝ่ายสยามและการแพทย์ฝ่ายฝรั่งเป็นอย่างดี ดีฉันคิดว่าลองปรึกษาเรื่องนี้เอาไว้ก็ไม่เสียหาย”

(พงศกร, 2561, น. 38)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือนี้เป็นบุคคลที่เฉลียวฉลาดและมีความรู้กว้างขวางทั้งสองศาสตร์ แม้ว่าเขาจะเป็นแพทย์แผนไทย แต่เขาก็มีความเข้าใจเกี่ยวกับศาสตร์ทางการแพทย์ของตะวันตกเช่นกัน ซึ่งช่วยให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลทางการแพทย์ในเชิงลึกและเปรียบเทียบระหว่างสองแนวคิด บทบาทของหมอโหมตจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่การรักษาผู้ป่วยเท่านั้น แต่ยังเป็นทั้งที่ปรึกษาที่มีความรอบรู้ด้านวิทยาการทางการแพทย์ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการสืบสวนคดี

ส่วนหมอกุดมาเป็นหมอชาวต่างชาติ มีความรู้การแพทย์ฝ่ายตะวันตก โดยเฉพาะเรื่อง การชันสูตรศพ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พูดถึงเรื่องตรวจศพนี่ก็เช่นเดียวกัน โหมตไม่เคยต้องตรวจศพโดยละเอียดมาก่อน

คำแนะนำที่หมอกุดบอกกับเขา ทำให้โหมตได้หลักการมากมายสำหรับนำมาใช้ตรวจศพ
ของเจ้าจอมดอกแก้วในคำคินนี้ ตอนแรกหมอกุดรับอาสาจะมาด้วย หากโหมตเห็นว่า
ไม่เหมาะสม ด้วยเจ้าจอมดอกแก้วเป็นคนของพระเจ้าอยู่หัว การแตะต้องศพถือเป็นการ
จาบจ้วงล่วงละเมิด จะให้ผู้ใดล่วงรู้ไม่ได้โดยเด็ดขาด

(พงศกร, 2561, น. 99)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือนี้เป็นบุคคลที่เป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการตรวจศพแก่หมอ
ไทย ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่หมอไทยไม่เคยได้รับการฝึกฝนมาก่อน มีความรู้เฉพาะทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งช่วยให้
กระบวนการตรวจสอบศพมีความละเอียดและเป็นระบบมากขึ้น

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ในนวนิยายชุดนี้ ความสามารถด้านการแพทย์ของผู้ช่วยเหลือ
เป็นความสามารถที่ขาดไม่ได้ในการสืบคดี เนื่องจากช่วยให้สามารถตรวจสอบหลักฐานทางการแพทย์ วิเคราะห์สาเหตุ
การเสียชีวิตได้อย่างเป็นระบบและแม่นยำ นอกจากนี้เนื่องจากข้อจำกัดทางสังคม วัฒนธรรม และกฎหมายที่ให้
ความสำคัญกับผู้ชาย และมอบบทบาทของการสืบสวนให้กับผู้ชายทำให้ผู้หญิงมีบทบาทที่จำกัดในการสืบสวนคดี
การมีทักษะด้านการแพทย์ของตัวละครผู้ช่วยเหลือช่วยให้ตัวละครเอกหญิงสามารถฝ่าฟันอุปสรรค สามารถได้ความ
จริงจากสภาพร่างกายของผู้เสียชีวิตในคดีได้ และการมีหลักฐานที่ชัดเจนจากการแพทย์ทำให้ตัวละครเอกหญิงมี
บทบาทที่แข็งแกร่งขึ้นในกระบวนการไต่คดี ในยุคที่ผู้หญิงถูกมองว่าไม่สามารถทำงานราชการหรือสืบสวนคดีได้
ความช่วยเหลือจากคนที่มีความสามารถพิเศษ เช่น การตรวจศพและการวิเคราะห์ทางการแพทย์ ทำให้ตัวละครเอก
หญิงมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น ถือเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้เพศหญิงสามารถก้าวข้ามข้อจำกัดทางเพศในสมัยนั้นได้

1.3 ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถในการต่อสู้

ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถในการต่อสู้ในนวนิยายชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* เป็นบุคคลที่ใช้กำลัง
อาวุธในการต่อสู้กับคนร้ายและคนขัดขวางการสืบสวนคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปกป้องตัวละครเอกหญิงจาก
อันตราย และช่วยให้การสืบสวนดำเนินไปอย่างราบรื่นพบตัวละครประเภทนี้ในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ *ลายกินรี* และ
ลายเหมมราช โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในนวนิยายเรื่อง *ลายกินรี* มีตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถในการต่อสู้ 1 ตัว ได้แก่ ออกหลวงอินทราช
ภักดี ในฐานะที่เป็นเจ้ากรมพระตำรวจนอกขวา ซึ่งเป็นตำแหน่งสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดูแลความสงบเรียบร้อย และ
ทำหน้าที่สืบสวนคดีอาชญากรรมในสมัยอยุธยา เป็นผู้คอยปกป้องตัวละครเอกหญิงในเวลาที่มียอันตราย ดังตัวอย่าง
ต่อไปนี้

“ไม่ต้องวิตกไปขอรับ” หลวงอินทร์เอ่ยด้วยน้ำเสียงนอบน้อม “กระผมจะสั่งพล
ตระเวนให้หมั้นผ่านมาตรวจตราทางนี้ พวกมันเห็นคนของกระผม...คงไม่กล้าทำอะไร
รุนแรง”

(พงศกร, 2560a, น. 104)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือนี้เป็นบุคคลที่เป็นผู้มีบทบาทในการใช้กำลังช่วยให้ตัวละครเอก
หญิงพ้นจากการทำร้ายของศัตรู ทำให้ตัวละครเอกหญิงอยู่ภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่รัฐ ช่วยให้การสืบสวนสามารถ
ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

ในนวนิยายเรื่อง *ลายเหมมราช* มีตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถในการต่อสู้ 1 ตัว ได้แก่ ออกหลวงแสน
อรพ่าย ในฐานะที่เป็นเจ้ากรมพระตำรวจนอกขวา ซึ่งทำหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และรับผิดชอบ
ในการสืบสวนคดีอาชญากรรม รวมถึงติดตามและจับกุมผู้กระทำความผิด เป็นผู้คอยคุ้มครองตัวละครเอกหญิง ดังตัวอย่าง

ต่อไป

“กลัวค่ะ” ลูกจันตอบตามตรง “แต่ฉันกลัวคนมากกว่ากลัวผี ...คนตายไปแล้ว. ทำร้ายอะไรเราไม่ได้ ไม่เหมือนคนเป็น ๆ ที่รู้หน้าไม่รู้ใจ อาจจะลอบกัดทำร้ายเราได้ตลอดเวลา...แต่พี่แสนไม่ต้องเป็นห่วง ฉันคิดว่าคนร้ายคงไม่ย้อนกลับมาแล้วละ อีกอย่างตอนนี้ พี่ยังไม่สาบ ประตูประชนครปิด มีแต่พี่แสนซึ่งเป็นขุนนางอยู่กรมพระตำรวจเท่านั้นที่จะผ่านเข้าไปได้”

“ถ้าเช่นนั้น... ลูกจันเอาดาบของพี่เก็บไว้” แสนยื่นดาบประจำกายส่งให้หญิงสาว “เกิดอะไรขึ้นไม่ต้องห่วงเรื่องศพ...หนีเอาตัวให้รอดปลอดภัยไว้ก่อน”

(พงศกร, 2560b, น. 289)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือนี่เป็นบุคคลที่สามารถใช้กลยุทธ์ในการป้องกันภัย วางแผนเพื่อให้ตัวละครเอกหญิงสามารถเอาตัวรอดได้ในสถานการณ์ฉุกเฉิน เป็นบุคคลที่ตัวละครเอกหญิงสามารถไว้วางใจได้ในยามคับขัน ทำให้ตัวละครเอกหญิงสามารถดำเนินการสืบสวนคดีโดยมีผู้คอยคุ้มครองและสนับสนุนตลอดเวลา

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า นวนิยายชุดนี้ ตัวละครผู้ช่วยเหลือมีความสามารถด้านการต่อสู้ของผู้ช่วยเหลือ เป็นความสามารถที่ช่วยให้ตัวละครเอกหญิงสามารถดำเนินการค้นหาความจริงได้โดยไม่ถูกทำร้ายและการขัดขวางจากศัตรู หรือผู้ที่พยายามขัดขวางการสืบสวนคดี ผู้ช่วยเหลือนี่เป็นทั้งผู้พิทักษ์ในการเผชิญหน้ากับศัตรูโดยตรงและผู้สนับสนุนตัวละครเอกหญิงด้วยการใช้กลยุทธ์เพื่อป้องกันตัวละครเอกหญิง เป็นบุคคลที่ตัวละครเอกหญิงสามารถไว้วางใจได้อย่างเต็มที่ในช่วงเวลาวิกฤต สามารถเห็นได้ว่า การสืบสวนคดีเป็นภารกิจที่เต็มไปด้วยความเสี่ยงและอันตราย ต้องมีคนคอยช่วยเหลือและปกป้อง ดังนั้น การที่ตัวละครเอกหญิงดำเนินการสืบสวน ถือเป็น การผ่านการผจญภัยอย่างหนึ่ง และสุดท้ายสามารถไขคดีได้ถือเป็นการไปสู่การเป็นวีรสตรีได้

2. ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบ่งตามความเกี่ยวข้องกับคดีและความสัมพันธ์กับตัวละครเอกหญิง

ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบ่งตามความเกี่ยวข้องกับคดีและความสัมพันธ์กับตัวละครเอกหญิง สามารถแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ตัวละครผู้ช่วยเหลือเนื่องด้วยหน้าที่การไขคดี เป็นตัวละครชายที่มีตำแหน่งเป็นเจ้ากรมพระตำรวจนอกขวา และเลขานุการของนายทหารฝรั่ง 2) ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบสหายจงรักภักดี เป็นตัวละครชายที่เป็นพี่ของตัวละครเอกหญิง และตัวละครหญิงที่เป็นบ่าว 3) ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบผู้เชี่ยวชาญ เป็นตัวละครชายที่เป็นหมอ มีความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการไขคดี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ตัวละครผู้ช่วยเหลือเนื่องด้วยหน้าที่การไขคดี

ตัวละครผู้ช่วยเหลือเนื่องด้วยหน้าที่การไขคดีในนวนิยายชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* เป็นผู้ที่ทำหน้าที่สนับสนุนการสืบสวนของตัวละครเอกหญิงอย่างใกล้ชิด ด้วยภาระหน้าที่การงานของตนเองที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการไขคดี ทำให้ตัวละครผู้ช่วยเหลือจำเป็นต้องร่วมมือกับตัวละครเอกหญิงในการค้นหาความจริง เพื่อคลี่คลายคดีอย่างมีประสิทธิภาพ พบตัวละครประเภทนี้ในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ *ลายกินรี* และ *ลายเหมราษ* โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในนวนิยายเรื่อง *ลายกินรี* มีชาวบ้านได้พบศพของ กัปตันมอง กัปตันเรือชาวต่างชาติ จึงเข้ามาขอความช่วยเหลือจากแม่หญิงพุดซ้อน หมอสตรีแห่งกรุงศรีอยุธยา การสืบสวนคดีดังกล่าวอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของออกหลวงอินทราชภักดี เจ้ากรมพระตำรวจนอกขวา ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนคดีความสำคัญที่เกิดขึ้นในสยาม แต่เนื่องจากผู้เสียชีวิตเป็นชาวต่างชาติ ซึ่งในยุคนั้น แม้จะพำนักอยู่ในสยาม แต่ยังคงยึดถือกฎหมายของชาติ

ตนเอง ด้วยเหตุนี้ เมอซีเออร์โรแบร์ต เลขานุการของนายทหารฝรั่งเศส จึงเข้ามามีบทบาทในฐานะผู้แทนของฝ่ายต่างชาติ มีหน้าที่มาสืบคดีด้วยอีกคนหนึ่ง ดังนั้น ในนวนิยายเรื่อง *ลายกิ้งรี* จึงมีตัวละครผู้ช่วยเหลือเนื่องด้วยหน้าที่การไขคดี 2 ตัว ได้แก่ ออกหลวงอินทราชภักดี เจ้ากรมพระตำรวจนอกขวา และเมอซีเออร์โรแบร์ต เลขานุการของนายทหารฝรั่งเศส

ในภาคแรกของนวนิยาย ออกหลวงอินทราชภักดี เป็นคนที่ไม่ยอมให้แม่หญิงพุดซ้อนมาเกี่ยวข้องกับคดี ในภาคสองเปลี่ยนเป็นคนที่ยกย่องแม่หญิงพุดซ้อน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ตรวจดูศพ” บุรุษผู้นั้นนินวหน้า จ้องมองพุดซ้อนอย่างไม่เชื่อสายตาผู้หญิงตัวเล็กนิดเดียว เหตุใดจึงกล้าหาญทำในสิ่งที่ชายอกสามศอกบางคนยังไม่กล้าทำ “ตรวจทำไม แม่หญิงมิได้มีหน้าที่สักหน่อย”

[...]

“เป็นหมอต้าแยกก็ไปทำคลอดโน่น มายุ่งวุ่นวายกับศพคนตายทำไม”

[...]

“คุณหลวงอินทร์บอกหลานว่าไม่ต้องกลัว” พอพุดซ้อนเห็นท่าทางจริงจังของผู้อาวุโสแล้วก็อดจะเป็นกังวลขึ้นมาไม่ได้ แม้ปากจะบอกไม่กลัวก็ตาม หากเสียงนั้นสั่งจนเจ้าจอมสารภีจับสังเกตได้ “คุณหลวงจะสั่งพลตระเวนคอยผ่านมาแถวนี้ อย่างนี้แล้ว... พวกมันคงไม่กล้ามาก่อวณกระไรดอกเจ้าคะ”

[...]

ในสภาวะคับขัน ความเป็นความตายอยู่ใกล้กันเพียงแค่อึดม พุดซ้อนได้ยินเสียงลึบประตูดังโครม ก่อนที่ร่างสูงใหญ่ของชายหนุ่มสามคนจะวิ่งเข้ามาอย่างรวดเร็ว

(พงศกร, 2560a, น. 25-27, 171, 460)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือเป็นขุนนางตำรวจมีหน้าที่สืบคดีที่เกิดในแผ่นดินสยาม มีกระบวนการการเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรม โดยในช่วงแรก ผู้ช่วยเหลือมองว่าการสืบสวนคดีเป็นหน้าที่สำคัญของตนเอง และอาจมีทัศนคติที่ไม่สนับสนุนให้ผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสืบสวน อย่างไรก็ตาม เมื่อได้เห็นความสามารถและความเชี่ยวชาญในการรักษาคนไข้ การตรวจศพ และความซื่อสัตย์และรอบคอบในการแสวงหาความจริงของตัวละครเอกหญิง ความคิดดังกล่าวก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไป ผู้ช่วยจึงหันมาให้ความร่วมมืออย่างเต็มใจ และใช้หน้าที่หรืออำนาจที่ตนมีอยู่ปกป้องตัวละครเอกหญิงในเวลาที่ตัวละครร้ายจะทำร้ายตัวละครเอกหญิงและครอบครัวของตัวละครเอกหญิงเพื่อขัดขวางการสืบคดี ผู้ช่วยคนนี้จึงเป็นผู้ปกป้องและเปิดโอกาสให้ตัวละครเอกหญิงได้แสดงความรู้ความสามารถของคนอย่างเต็มที่เพื่อพิสูจน์หลักฐาน

ส่วนเมอซีเออร์โรแบร์ตจะเป็นคนที่ช่วยและสนับสนุนตัวละครเอกหญิงเสมอในเรื่องการเก็บหลักฐาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ผ้าลายกิ้งรีก้านขด” พุดซ้อนอุทานด้วยความดีใจ ผ้าผืนนี้นั่นเอง ที่กักตันฉองสวมในคืนวันเสียชีวิต “ฉันทบพบมา...แม่หญิงเก็บเอาไปตรวจศพได้” โรแบร์ตบอก

(พงศกร, 2560a, น. 141)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือเป็นเลขานุการของนายทหารฝรั่งเศสมีหน้าที่สืบคดี เนื่องจากคนเสียชีวิตในคดีเป็นคนฝรั่ง ในเวลานั้นคนฝรั่งที่อยู่ในแผ่นดินสยาม ใช้ข้อกฎหมายของตน โดยผู้ช่วยเหลือผู้นี้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือตัวละครเอกหญิงอย่างเต็มที่ตั้งแต่ต้นเรื่อง ไม่เพียงแต่แสดงออกถึงความร่วมมือที่ดีเท่านั้น แต่ยังใช้อำนาจและอิทธิพลที่ตนมีในหน้าที่ของการสืบสวน อำนวยความสะดวกและเปิดโอกาสให้ตัวละครเอกหญิงที่

เป็นคนสยามสามารถเข้าถึงศพของผู้เสียชีวิตที่เป็นคนฝรั่งได้ ผู้ช่วยคนนี่จึงเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ตัวละครเอกหญิงในการเข้าถึงหลักฐาน เป็นการเปิดพื้นที่ให้ตัวละครเอกหญิงได้แสดงความสามารถ

ในนวนิยายเรื่อง*ลายกนิรี* มีตัวละครผู้ช่วยเหลือเนื่องด้วยหน้าที่การไต่คดี 2 ตัว ซึ่งทั้งสองมีลักษณะร่วมกันได้แก่ เป็นเพศชาย มีอำนาจ และสถานะทางสังคมที่สูง ลักษณะสำคัญที่แตกต่างกันระหว่างตัวละครทั้งสอง คือทัศนคติที่มีต่อตัวละครเอกหญิง ซึ่งเป็นหมอสตรีและนักสืบในเรื่อง ตัวละครชายชาวสยาม ในช่วงเริ่มต้น ไม่เห็นด้วยกับการที่ผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสืบสวน เนื่องจากสภาพสังคมในสมัยนั้นยังคงมีกรอบความเชื่อเกี่ยวกับบทบาทที่เหมาะสมของสตรี ในทางตรงกันข้าม ตัวละครชายชาวตะวันตกให้การสนับสนุนและยอมรับในความสามารถของตัวละครเอกหญิงมาตั้งแต่ต้น มีส่วนทำให้ตัวละครชายชาวสยามได้เห็นถึงความรู้ ความสามารถ และความชาญฉลาดของตัวละครเอกหญิง จนในที่สุดเกิดการยอมรับและปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างสังคมไทยกับสังคมตะวันตกในเรื่องบทบาทและสิทธิของสตรี การสนับสนุนจากตัวละครชายชาวตะวันตกช่วยเปิดโอกาสให้ตัวละครเอกหญิงสามารถแสดงศักยภาพและความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่ ความแตกต่างในมุมมองของบุรุษจากสองวัฒนธรรมนี้ จึงสะท้อนให้เห็นถึงความต่างของค่านิยมและบทบาททางเพศระหว่างสังคมไทยกับสังคมตะวันตก นอกจากนี้ตัวละครผู้ช่วยเหลือมีส่วนช่วยให้ ตัวละครเอกหญิงสามารถพิสูจน์ความสามารถของตนเองในบริบทของเรื่องได้อย่างเด่นชัด จนกลายเป็นวีรสตรีได้ ขณะเดียวกันตัวละครผู้ช่วยเหลือยังแสดงให้เห็นว่า การก้าวขึ้นเป็นวีรสตรีได้นั้น ต้องได้รับโอกาสและการยอมรับจากผู้ชายด้วย ความสามารถของผู้หญิงต้องผ่านการอนุญาตของผู้ชายแสดงถึงโครงสร้างอำนาจและการควบคุมพื้นที่ความรู้โดยเพศชาย (epistemic power) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แม้ให้ความสำคัญกับตัวละครเอกหญิงแต่ก็ไม่สามารถหลุดพ้นไปจากความคิดปิตาธิปไตยที่เน้นย้ำความสำคัญและอำนาจของผู้ชายในโครงสร้างทางสังคมได้อย่างสมบูรณ์

ในนวนิยายเรื่อง*ลายเหมวราช* เกิดเหตุการณ์คือ แม่นวล หญิงสาวร่างทรงของพระนางเทพทองถูกสังหารอย่างเหี้ยมโหดและศพถูกทิ้งไว้กลางทุ่งนา ลูกจันในฐานะเป็นญาติผู้น้องของแม่นวล และมีความรู้ด้านการแพทย์ ตัดสินใจช่วยหาความจริง เนื่องจากมีข่าวลือว่า ฆาตกรคือพระอัศวมเหสี ข่าวลือนี้มีผลกระทบต่อฝ่ายใน พ่อแสนเป็นเจ้ากรมพระตำรวจนอกขวา จึงต้องเข้าไปเกี่ยวข้องโดยมีอาจหลักเลี้ยงได้ ดังนั้น ในนวนิยายเรื่อง*ลายเหมวราช* มีตัวละครผู้ช่วยเหลือเนื่องด้วยหน้าที่การไต่คดี 1 ตัว ได้แก่ ออกหลวงแสนอรพ่าย เจ้ากรมพระตำรวจนอกขวา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ไม่มีทาง”

เสียงทุ้ม ๆ ของชายผู้หนึ่งดังขึ้น และทุกคนที่อยู่ภายในเรือนของแม่นวลต่างพากันหันขวับไปยังทิศที่มาของเสียงนั้น

“ที่แสน...” ลูกจันร้องด้วยความยินดี ไจมาเป็นกองเมื่อเห็นเรือนร่างสูงล้ำสันของชายหนุ่มปรากฏอยู่ที่ประตูหน้าเรือน

(พงศกร, 2560b, น. 330)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือเป็นขุนนางตำรวจมีหน้าที่สืบคดีที่เกิดขึ้น ไม่เพียงแต่ทำหน้าที่ในการไต่คดีเท่านั้น แต่ยังใช้ความสามารถและอำนาจที่ตนมีในการช่วยป้องกันตัวละครเอกหญิงเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่เสี่ยงอันตราย ช่วยตัวละครเอกหญิงรอดพ้นจากความตายได้อย่างปลอดภัย

จากกรณีวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ตัวละครผู้ช่วยเหลือเนื่องด้วยหน้าที่การไต่คดีในนวนิยายชุด*นักสืบสตรีศรีอยุธยา* มีลักษณะเป็นเพศชายที่มีอำนาจและอิทธิพลในหน้าที่การสืบสวนสอบสวนคดี ซึ่งอำนาจและอิทธิพลดังกล่าวช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ตัวละครเอกหญิงในการดำเนินการสืบสวนคดีได้อย่างราบรื่น นอกจากนี้ตัวละครผู้ช่วยยังมีบทบาทสำคัญในการปกป้องความปลอดภัยของตัวละครเอกหญิง โดยเฉพาะในยามที่ต้องเผชิญหน้า

กับสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงและอันตราย การสนับสนุนทั้งในเชิงของอำนาจหน้าที่และการคุ้มครองดังกล่าว จึงแสดงถึงความสำคัญของตัวละครผู้ช่วยที่เป็นส่วนสำคัญในการช่วยเหลือตัวละครเอกหญิงให้สามารถทำหน้าที่สืบสวนและค้นหาความจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

2.2 ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบสหายจงรักภักดี

ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบสหายจงรักภักดีในนวนิยายชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* เป็นผู้ที่ยืนเคียงข้างและสนับสนุนตัวละครเอกหญิงอย่างเต็มที่โดยปราศจากความคาดหวังถึงผลประโยชน์ใด ๆ ความช่วยเหลือที่มอบให้มีความพื้นฐานมาจากสายสัมพันธ์อันลึกซึ้งที่เกิดจากความผูกพันแบบพี่น้อง หรือแม้กระทั่งนายบ่าวที่ซื่อสัตย์และภักดี ตัวละครผู้ช่วยประเภทนี้พร้อมที่จะเสี่ยงภัยและฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ไปพร้อมกับตัวละครเอกหญิง ด้วยความตั้งใจและความภักดีอย่างแท้จริง พบตัวละครประเภทนี้ในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ *ลายกินรี* และ *ลายราชสีห์* โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในนวนิยายเรื่อง *ลายกินรี* มีตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบสหายจงรักภักดี 2 ตัว ได้แก่ นางจิบ บ่าวของตัวละครเอกหญิง และพ้อมี พี่ชายของตัวละครเอกหญิง

นางจิบเป็นบ่าวผู้รับใช้ใกล้ชิดของแม่หญิงพุดซ้อน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเป็นทั้งผู้ช่วยและเพื่อนร่วมทางในชีวิตประจำวันของแม่หญิง ด้วยความภักดีและความใกล้ชิดกับเจ้านาย นางจิบจึงมักจะติดตามแม่หญิงพุดซ้อนไปในทุกที่และทุกสถานการณ์ นอกจากการเป็นเพื่อนร่วมทางแล้ว นางจิบยังทำหน้าที่ช่วยเหลือในด้านการสืบหาข่าวสารและข้อมูลสำคัญต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ไม่ได้เจ้าคะ แม่หญิงไปผู้เดียวไม่ได้หนา” นางจิบส่ายหน้าดิ๊ก กลัวนั่นกลัวยู่
ทรอก แต่ครั้นจะปล่อยเจ้านายที่เธอเฝ้าถนอม กล่อมเกลี้ยงมาแต่ยังเยาว์วัย ให้ไปเสี่ยง
อันตรายตามลำพัง จิบก็ทำใจยอมรับไม่ได้เช่นกัน

“จิบไปด้วยเจ้าคะ ไปไหนไปกัน”

นางที่เลี้ยงตัดสินใจเด็ดขาด เธอหันไปหยิบตะเกียงจากหัวเรือมาถือไว้ในมือ เวลา
ช่วงเช้าได้เข้าพลบ แสงแดดล่าสุดท้ายหลุบต่ำ รอบกายเริ่มสลัวราง จิบลงจากเรือเป็นคน
แรกและเดินนำหน้าพุดซ้อนไปตามทางเดินเล็ก ๆ ที่รกเรือ

(พงศกร, 2560a, น. 118)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือนี้เป็นตัวแทนของตัวละครเอกหญิง ช่วยทำสิ่งที่ตัวละครเอกหญิงไม่สามารถไปทำได้ด้วยตนเอง เนื่องจากตัวละครเอกหญิงเป็นแม่หญิง ตามจารีตแห่งสตรีผู้ทรงคุณค่า ควรมีความงามทั้งรูปร่าง จิตใจ และความประพฤติที่งามเหมาะสม ส่วนผู้ช่วยเหลือที่เป็นบ่าว ไม่ถูกจำกัดในกฎเกณฑ์ สามารถแอบไปสืบความได้ มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และความคล่องตัวในการกระทำ ส่งผลให้ผู้ช่วยเหลือกลายเป็นตัวละครสำคัญที่ขาดไม่ได้ ซึ่งได้ช่วยตัวละครเอกหญิงให้มีเบาะแสในการสืบสวนมากขึ้น

ส่วนพ้อมี เป็นตัวบังหน้าของแม่หญิงพุดซ้อน ในเวลาที่แม่หญิงพุดซ้อนไม่สามารถเปิดเผยสถานะที่แท้จริงของตนในฐานะหม่อต่อนักบุคคลอื่น พ้อมีช่วยบังหน้า ทำหน้าที่เป็นผู้ปกปิดตัวตนที่แท้จริงของแม่หญิง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หลังจากที่บิดาลิ้นชีพไปแล้ว พุดซ้อนยังดำเนินการรักษาคนป่วยใช้สืบทอดจากหมอ
โหมตต่อไป หากใช้นามหม่อมมีผู้เป็นพี่ชายบังหน้า

(พงศกร, 2560a, น. 16)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือผู้นี้มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้ปกปิดสถานะของตัวละครเอกหญิง ทั้งนี้ เนื่องจากในบริบทของยุคสมัยนั้น ผู้หญิงไม่ได้รับการยอมรับให้ประกอบวิชาชีพหม่ออย่างเปิดเผย

จำเป็นต้องอาศัยพี่ชายของตัวละครเอกหญิง เป็นผู้แสดงตนเป็นหมอตตามที่สังคมยอมรับ ขณะที่ตัวละครเอกหญิงเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่รักษาผู้ป่วยอย่างแท้จริง บทบาทดังกล่าวไม่เพียงช่วยให้ตัวละครเอกหญิงสามารถปฏิบัติภารกิจด้านการรักษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในการสืบสวนยังปูพื้นฐานให้กับตัวละครเอกหญิงแสดงตัวออกมาเป็นผู้ไขคดีด้วยความสามารถด้านการแพทย์ โดยมีพี่ชายเป็นผู้ช่วยเหลือ ปฏิบัติหน้าที่แทนตัวละครเอกหญิงได้อย่างปลอดภัยและมีความเป็นอิสระมากขึ้น โดยเฉพาะการเดินทางไปยังสถานที่ที่สตรีในยุคนี้ไม่สามารถเข้าถึงได้อย่างเสรี เช่น แหล่งชุมชนหรือสถานที่ที่มักจำกัดการเข้าถึงของสตรี

ในนวนิยายเรื่อง *ลายราชสีห์* มีเหตุการณ์เกิดขึ้นภายในราชสำนักฝ่ายใน คือเจ้าจอมดอกแก้วกระโดดตึกลงมาเสียชีวิต และมีเศษผ้าลายราชสีห์อยู่ในมือ เนื่องจากผ้าลายราชสีห์เป็นของพระราชทานที่จะพระราชทานให้กับขุนนางในระดับออกหลวงเท่านั้น ความตายของเจ้าจอมดอกแก้วอาจจะเกี่ยวกับออกหลวงวิไชยราชกิจ ที่เป็นคนรักของแม่แสร้ง นางข้าหลวงในตำหนักของพระราชเทวี แม่แสร้งจึงต้องทำหน้าที่เป็นนักสืบ ในนวนิยายเรื่อง *ลายราชสีห์* มีตัวละคร ผู้ช่วยเหลือแบบสหายจงรักภักดี 1 ตัว ได้แก่ พิกุล ข้าหลวงเรือนนอกของเจ้าจอมสารภี ซึ่งเจ้าจอมสารภีเป็นเพื่อนสนิทของแม่แสร้ง พิกุลช่วยทำในสิ่งที่แม่แสร้ง และเจ้าจอมไม่สะดวกทำ อย่างเช่น การเข้าออกพระราชวังได้ โดยไม่มีข้อจำกัดมากนัก รวมถึงการแอบไปค้นหาหลักฐานสำคัญในสถานที่ ต่าง ๆ เช่น ตำหนักของเจ้าจอมท่านอื่น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

*หากจะมีลักษณะอักษรผู้เป็นบิดาไม่สะดวกใจ เจ้าจอมสารภีจึงขอให้อพิกุลมาเป็นข้าหลวงเรือนนอกของเธอ กล่าวคือให้เข้ามาคอยรับใช้และฝักใฝ่การมารยาทเป็นประจำสม่ำเสมอ แต่ไม่ต้องคำนึงอยู่ในพระราชวัง
“หนูอยากไปด้วย” ... “เอาสิ” แสร้งยิ้ม... ดีเหมือนกัน แม่พิกุลนี้ท่าทางดูคล่องแคล่ว น่าจะช่วยเธอได้มากโข*

(พงศกร, 2561, น. 206)

จากตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่า ผู้ช่วยเหลือรายนี้เป็นตัวแทนของตัวละครเอกหญิง โดยเข้ามามีส่วนช่วยทำภารกิจต่าง ๆ ที่ตัวละครเอกหญิงไม่สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการเข้าออกพระราชวังโดยไม่มีข้อจำกัดมากนัก หรือการแอบลอบเข้าไปสืบหาข้อมูลในสถานที่ที่มีการควบคุมเข้มงวด เช่น ตำหนักภายในพระราชวัง ด้วยความสามารถพิเศษของผู้ช่วยเหลือนี้ในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่สำคัญ ตลอดจนการดำเนินภารกิจต่าง ๆ อย่างแนบเนียนและมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้ช่วยเหลือกลายเป็นตัวละครที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการค้นหาหลักฐาน

สามารถสรุปได้ว่า ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบสหายจงรักภักดีในนวนิยายชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* มีลักษณะร่วมคือ ทำหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติแทนตัวละครเอกหญิง โดยมักดำเนินการในสิ่งที่ตัวละครเอกหญิงไม่สามารถกระทำได้ด้วยตนเอง เนื่องจากข้อจำกัดทางสังคม จารีตประเพณี หรือบทบาทของสตรีในยุคนี้ ความแตกต่างที่สำคัญ คือ นอกเหนือจากการเป็นผู้ปฏิบัติแทนแล้ว ตัวละครผู้ช่วยเหลือชายยังมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้บงการ โดยปกปิดบทบาทที่แท้จริงของตัวละครเอกหญิงจากสายตาของสังคม จึงสะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดทางสังคมที่สตรีต้องเผชิญในยุคนี้ นวนิยายสืบสวนโดยมีตัวละครเอกเป็นสตรีจึงยังคงแสดงให้เห็นแนวคิดปิตาธิปไตยอย่างชัดเจนผ่านตัวละครผู้ช่วยเหลือ

2.3 ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบผู้เชี่ยวชาญ

ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบผู้เชี่ยวชาญในนวนิยายชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* เป็นตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความรู้และความสามารถพิเศษ มีทักษะทางการแพทย์ที่ลึกซึ้งและเฉียบแหลม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนอย่างยิ่ง พบตัวละครประเภทนี้ในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ *ลายเหมมราช* และ *ลายราชสีห์* โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในนวนิยายเรื่อง *ลายเหมมราช* เกิดเหตุการณ์คือ แม่นวล หญิงสาวร่างทรงของพระนางเทพทองถูกสังหารอย่างเหี้ยมโหดและศพถูกทิ้งไว้กลางทุ่งนา เนื่องจากหมอหญิงพุดซ้อนเพ็งคลอดลูก ลูกจันในฐานะเป็นญาติผู้น้องของแม่นวล และญาติผู้น้องของแม่พุดซ้อน ต้องไปทำหน้าที่เป็นคนตรวจศพ พุดซ้อนจึงต้องสอนวิธีตรวจศพคนตายให้ลูกจัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ลูกจัน...เจ้า มาใกล้ ๆ พี่... ถึงเวลาแล้วที่พี่จะสอนวิธีตรวจศพคนตายให้เจ้า”
พุดซ้อนกวักมือเรียกญาติผู้น้อง

(พงศกร, 2560b, น. 56)

จากตัวอย่างที่ยกมา สามารถเห็นได้ว่า ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบผู้เชี่ยวชาญในนวนิยายเรื่องนี้มีลักษณะเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในด้านการตรวจศพ ซึ่งเป็นความสามารถในการตรวจสอบหลักฐานทางการแพทย์ ผู้ช่วยเหลือสอนความสามารถนี้ให้ตัวละครเอกหญิง ทำให้ตัวละครเอกหญิงพัฒนาทักษะของตนเองและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในนวนิยายเรื่อง *ลายราชสีห์* มีตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบผู้เชี่ยวชาญ 2 ตัว ได้แก่ หมอโหมต และหมอกุดมา ผู้มีความรู้ทั้งการแพทย์ฝ่ายสยามและการแพทย์ฝ่ายตะวันตก และได้รับความช่วยเหลือจากหมอกุดมาผ่านหมอโหมตในเรื่องการตรวจศพ ผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ตรวจศพคนตาย” โหมตนิ้วนหน้า ไม่เข้าใจว่าพี่สาวหมาย ความว่าอย่างไร
“คุณจอมจะใช้ให้กระผมไปตรวจศพผู้ใดขอรับ”

“แล้วพ่อโหมตจะทำได้หรือไม่เล่า” เจ้าจอมสารภียังไม่ตอบ คำถามของน้องชาย
หากถามสิ่งซึ่งเธออยากรู้

“กระผมไม่เคยตรวจศพ” โหมตว่า “แต่คิดว่าทำได้

[...]

เขาเคยทั้งอ่านหนังสือและฟังเพื่อนหมอฝรั่งเล่าให้ฟัง การตรวจศพไม่ใช่เรื่องยากสำหรับหมอ เพราะคนเป็นหมอมจะต้องรู้พยาธิของโรค รวมถึงอาการแสดงต่าง ๆ ของโรคที่ปรากฏออกมาให้เห็น หมอที่ดีจะต้องรู้จักสังเกตและละเอียดกับร่องรอยต่าง ๆ เมื่อประมวลเอาข้อมูลทั้งหมดเข้าด้วยกัน ก็จะสามารถบอกถึงสาเหตุ การตายที่แท้จริงได้

[...]

พูดถึงเรื่องตรวจศพนี้ก็เช่นเดียวกัน โหมตไม่เคยต้องตรวจศพโดยละเอียดมาก่อน คำแนะนำที่หมอกุดบอกกับเขา ทำให้โหมตได้หลักการมากมายสำหรับนำมาใช้ตรวจศพของเจ้าจอมดอกแก้วในคำคืนนี้ ตอนแรกหมอกุดรับอาสาจะมาด้วย หากโหมตเห็นว่าไม่เหมาะสม ด้วยเจ้าจอมดอกแก้วเป็นคนของพระเจ้าอยู่หัว การแตะต้องศพถือเป็น การจาบจ้วงล่วงละเมิด จะให้ผู้ใดล่วงรู้ไม่ได้โดยเด็ดขาด

(พงศกร, 2561, น. 53, 54, 99)

จากตัวอย่างที่ยกมา สามารถเห็นได้ว่า ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบผู้เชี่ยวชาญในนวนิยายเรื่องนี้มีลักษณะเป็นผู้ชายที่เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถทั้งในด้านการแพทย์แผนไทยและแพทย์ตะวันตก ซึ่งมีความสามารถในการตรวจสอบหลักฐานทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับคดีฆาตกรรมที่เกิดขึ้น ด้วยความรู้และทักษะในทั้งสองศาสตร์นี้ ผู้ช่วยเหลือจึงสามารถนำเสนอข้อมูลที่สำคัญในการไขคดีและช่วยให้การสืบสวนมีความก้าวหน้าและแม่นยำมากยิ่งขึ้น ทำให้ตัวละครเอกหญิงมีเบาะแสที่น่าเชื่อถือไปสืบคดีต่อ

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบผู้เชี่ยวชาญในนวนิยายชุด *นักสืบสตรี*

ศรีอยุธยา มีลักษณะเน้นผู้ชายที่มีความรู้เฉพาะทางด้านการแพทย์และมีสถานะทางสังคมค่อนข้างสูง การเลือกให้ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความรู้เฉพาะทางและสถานะสูงเป็นชาย แสดงให้เห็นว่า แม้เรื่องราวจะให้บทบาทตัวละครหญิงเป็นเอก แต่ยังคงผูกพันกับกรอบคิดปิตาธิปไตย ที่มองว่าเพศชายเป็นผู้ที่มีอำนาจในการให้ความช่วยเหลือหรือชี้แนะ โดยเฉพาะในด้านที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญทางวิชาการหรือวิทยาศาสตร์ ซึ่งมักถูกมองว่าเป็นพื้นที่ที่ผู้ชายมีบทบาทเหนือกว่าในสังคม

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครผู้ช่วยเหลือที่ทำให้ตัวละครเอกหญิงกลายเป็นวีรสตรีในนวนิยายสืบสวนสอบสวนอิงประวัติศาสตร์ ชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* พบมีผู้ช่วยเหลือแบ่งตามความสามารถของผู้ช่วยเหลือที่สัมพันธ์กับคดี ได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล 2) ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถด้านการแพทย์ และ 3) ตัวละครผู้ช่วยเหลือที่มีความสามารถในการต่อสู้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เพศ สถานภาพและความสามารถของตัวละครผู้ช่วยเหลือที่สัมพันธ์กับคดี

นวนิยาย	ตัวละครผู้ช่วยเหลือ	เพศ	สถานภาพ	ความสามารถ
ลายกนิรี	ออกหลวงอินทราช ภัคดี	ชาย	เจ้ากรมพระตำรวจนอกขวา	การต่อสู้
	เมอซีเออร์โรแบร์ต	ชาย	เลขานุการของนายทหารฝรั่ง	เข้าพื้นที่ของฝรั่ง
	พ้อมี	ชาย	ลูกชายหมอ และหมอบังหน้าแทนน้องสาว	เป็นมิตรกับคนทุกกลุ่ม
	นางจิบ	หญิง	บ่าว	เข้าเขตพื้นที่วัง และชุมชน
ลายเหมราช	ออกหลวงแสนอริ พ่าย	ชาย	เจ้ากรมพระตำรวจนอกขวา	การต่อสู้
	พุดซ้อน	หญิง	หมอหญิง	ความรู้ด้านการแพทย์
ลายราชสีห์	พิกุล	หญิง	ข้าหลวงของเจ้าจอมสารภี	เข้าพื้นที่ในวังและออกนอกวัง
	หมอโหมด	ชาย	หมอไทย	ความรู้ด้านด้านการแพทย์
	หมอกุดมา	ชาย	หมอชาวต่างชาติ	ความรู้ด้านด้านการแพทย์

ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบ่งตามความเกี่ยวข้องกับคดีและความสัมพันธ์กับตัวละครเอกหญิง 3 ประเภท ได้แก่ 1) ตัวละครผู้ช่วยเหลือเนื่องด้วยหน้าที่การปฏิบัติ 2) ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบสหายจงรักภักดี 3) ตัวละครผู้ช่วยเหลือแบบผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความเกี่ยวข้องกับคติและความสัมพันธ์กับตัวละครเอกหญิงของตัวละครผู้ช่วยเหลือ

นวนิยาย	ตัวละครผู้ช่วยเหลือ	ความเกี่ยวข้องกับคติ	ความสัมพันธ์กับตัวละครเอกหญิง
ลายกนิรี	ออกหลวงอินทราชภักดี	ผู้รับผิดชอบคติฝ่ายสยาม	ผู้ปกป้องและผู้ปฏิบัติร่วม
	เมอซีเออร์โรแบร์ต	ผู้รับผิดชอบคติฝ่ายฝรั่งเศส	ผู้อำนวยการความสะดวกในการเข้าถึงหลักฐานและผู้ปฏิบัติร่วม
	พ้อมี	-	พี่ชาย ผู้บงกช และผู้ปฏิบัติแทน
	นางจีบ	-	บ่าว ผู้ปฏิบัติแทน

ตารางที่ 2 ความเกี่ยวข้องกับคติและความสัมพันธ์กับตัวละครเอกหญิงของตัวละครผู้ช่วยเหลือ (ต่อ)

นวนิยาย	ตัวละครผู้ช่วยเหลือ	ความเกี่ยวข้องกับคติ	ความสัมพันธ์กับตัวละครเอกหญิง
ลายเหมมราช	ออกหลวงแสนนริพ่าย	ผู้รับผิดชอบคติ	เพื่อน ผู้ปกป้องและผู้ปฏิบัติร่วม
	พุดซ้อน	ญาติของผู้เสียหาย	ญาติผู้พี่ ผู้สอนความรู้ด้านการแพทย์
ลายราชสีห์	พิกุล	-	ข้าหลวงของเพื่อน ผู้ปฏิบัติแทน
	หมอโหมด	-	น้องชายของเพื่อน ผู้ให้คำแนะนำด้านการแพทย์ และผู้ปฏิบัติร่วม
	หมอกุดมา	-	เพื่อนน้องชายของเพื่อน ผู้ให้คำแนะนำด้านการแพทย์

สรุปได้ว่า ในนวนิยายชุดนี้ ลักษณะของตัวละครผู้ช่วยเหลือที่ช่วยตัวละครเอกหญิงกลายเป็นวีรสตรีคือ 1) เพศชายเป็นคู่เสริม มีลักษณะเป็นคู่เสริมที่ช่วยเติมเต็มศักยภาพหรือขยายขอบเขตความสามารถของตัวละครเอกหญิง และมักมีฐานะหรือสถานะทางสังคมสูงกว่าตัวละครเอกหญิง เป็นบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่มั่นคง มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือมีความรู้และประสบการณ์มากกว่า ทำหน้าที่สนับสนุนตัวละครเอกหญิงในด้านที่ตัวเอกขาด เช่น การปกป้องความปลอดภัยในสถานการณ์อันตราย การให้คำแนะนำที่ชาญฉลาด หรือการเป็นผู้ช่วยที่ช่วยผลักดันการไขคดี 2) เพศหญิงเป็นผู้ปฏิบัติแทน มักมีฐานะหรือสถานะทางสังคมต่ำกว่าตัวละครเอกหญิง ไม่ถูกกำหนดด้วยกรอบความคิดแบบดั้งเดิมของความเป็นหญิง ซึ่งมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกับตัวละครเอกหญิง ทำหน้าที่ช่วยเหลือในรูปแบบของการทำสิ่งที่ตัวละครเอกหญิงไม่สามารถทำได้ เช่น การปฏิบัติภารกิจที่ต้องใช้ความลับหรือความเสี่ยงสูง สรุปได้ว่า ตัวละครผู้ช่วยเหลือทั้งสองลักษณะข้างต้นล้วนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนตัวละครเอกหญิงให้โดดเด่นและสามารถเผชิญหน้ากับอุปสรรคที่ยากลำบากได้

จากการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครผู้ช่วยเหลือที่ทำให้ตัวละครเอกหญิงกลายเป็นวีรสตรีในนวนิยายสืบสวนสอบสวนอิงประวัติศาสตร์ ชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้ กระบวนการไขคดีของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายชุดนี้ สอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างเรื่องเล่า กระบวนการไขคดีเป็นเรื่องของการแสวงหาความจริง ผู้แสวงหาคือตัวละครเอกหญิง เป็นผู้ได้รับความช่วยเหลือจากผู้ช่วยเหลือ สุดท้ายประสบผลสำเร็จ

ขณะเดียวกัน ในนวนิยายชุดนี้ มีการนำเสนอชุดความคิดว่าผู้หญิงสามารถเป็นคนที่สืบค้นคดีได้ ตรวจสอบได้ มีการโต้แย้งกับความคิดเก่าที่ว่าผู้หญิงไม่สามารถเป็นหมอได้ เป็นได้แค่หมอดำแยะ และการสืบสวนคดีเป็นหน้าที่ของผู้ชาย ผู้หญิงควรจะเป็นแม่บ้านแม่เรือนอยู่ที่บ้าน ซึ่งได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุทัตตา พาหุมนันโต (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง *ตัวละครหญิงกับปิตาธิปไตยในนวนิยายสืบสวนสอบสวนร่วมสมัยของอเมริกา* ผลการวิจัยพบว่า ตัวละคร

หญิงก้าวขึ้นมาเป็นบทบาทเป็นนักสืบตั้งแต่เดิมเคยถูกยึดโยงไว้กับความเป็นชาย

นอกจากนี้แล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า แม้นวนิยายชุดนี้จะดูเหมือนให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้หญิงในการสืบสวน สอบสวน แต่หากพิจารณาในเชิงลึกแล้ว กลับยังคงสะท้อนชุดความคิดชายเป็นใหญ่ที่แฝงอยู่ในเรื่องราว กล่าวคือ ตัวละครเอกหญิง แม้จะมีบทบาทหลักในงานสืบสวน แต่ก็ยังคงต้องพึ่งพาตัวละครชายที่มีตำแหน่งสูงกว่า เช่น ตำรวจ หรือผู้ชายที่มีความรู้ด้านการแพทย์ เป็นผู้ช่วยสำคัญในการคลี่คลายคดี อีกทั้งในสถานการณ์ที่เผชิญกับภัยอันตราย ตัวละครเอกหญิงมักต้องได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับการปกป้องจากตัวละครชาย ซึ่งทำให้ตอกย้ำถึงบทบาทผู้ชายในการเป็น “ผู้ปกป้อง” ยังคงถูกเน้นย้ำอยู่เสมอ นอกจากนี้ แม้ตัวละครหญิงจะมีบทบาทในวิชาชีพที่มีความสำคัญ เช่น การเป็นแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง แต่ก็ยังคงต้องพึ่งพาผู้ชายในฐานะ “ตัวแทน” หรือ “ผู้บังหน้า” เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคม ในแง่นี้จึงเป็นการสะท้อนถึงแนวคิดชายเป็นใหญ่ที่ฝังลึกอยู่ในโครงสร้างและบทบาทของตัวละคร จึงอาจกล่าวได้ว่า การที่ตัวละครหญิงต้องพึ่งพาความรู้และอำนาจของผู้ชายในการสืบสวน สะท้อนนาฏกรรม พิธาธิปไตยที่ยังผูกพันอยู่กับการผลิต ‘ความเป็นวีรสตรี’ ผ่านเงื่อนไขของเพศชาย ตัวละครเอกหญิงจึงไม่ใช่ ‘ผู้มีอำนาจแท้จริง’ หากแต่เป็นผู้หญิงที่ต้อง ‘ผ่านการรับรองจากชาย’ จึงจะได้รับการยอมรับ

ประเด็นสุดท้าย นวนิยายทั้งสามเรื่องในชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* ได้แก่ *ลายกนิรี* *ลายเหมราช* และ *ลายราชสีห์* ล้วนมีตัวละครเอกหญิงที่เป็นชนชั้นสูง ซึ่งมีความกว้างขวางทางสังคมและสามารถเข้าถึงข้อมูลและแหล่งข่าวที่ผู้หญิงสามัญชนอาจไม่มีโอกาสเข้าถึงได้ ความเป็นชนชั้นสูงไม่เพียงแต่สามารถเข้าถึงวงสังคมของชนชั้นสูง และราชสำนักได้เท่านั้น แต่ยังสามารถใช้เครือข่ายสังคมและทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อผลักดันการสืบสวน และทำให้ความจริงถูกเปิดเผย หากตัวละครเอกหญิงเป็นเพียงสามัญชนหรือชนชั้นล่าง อาจประสบกับอุปสรรคในการเข้าถึงข้อมูล และถูกขัดขวางจากระบบชนชั้น ทำให้ไม่สามารถสืบสวนคดีได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น สถานะของตัวละครเอกหญิงจึงไม่ใช่เพียงแค่ภูมิหลังอย่างเดียว แต่เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การสืบสวนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนบ่าวของตัวละครเอกหญิงสามารถเป็นผู้ช่วยเหลือได้ เนื่องจากมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้หญิงชนชั้นสูงและไม่ถูกกำหนดด้วยกรอบความคิดแบบดั้งเดิมของความเป็นหญิง ซึ่งสามารถเห็นได้ว่า นวนิยายชุดนี้มีชุดความคิดเรื่องชนชั้น โดยชนชั้นสูงมีอำนาจเหนือข้อมูลและกระบวนการยุติธรรม ขณะที่ชนชั้นล่างถูกจำกัดสิทธิ์และโอกาสในการเข้าถึงความจริง

องค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย

งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ลักษณะสำคัญของตัวละครผู้ช่วยเหลือในนวนิยายชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* คือ การเน้นบทบาทของผู้ชายในฐานะผู้ช่วยเหลือ ซึ่งมีจำนวนมากและมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนตัวละครเอกหญิง การนำเสนอในลักษณะนี้สะท้อนถึงชุดความคิดที่ฝังลึกอยู่ในเรื่องราว นั่นคือ ชุดความคิดแบบพิธาธิปไตยที่ยังคงให้ความสำคัญและอำนาจแก่ตัวละครชาย แม้ว่าตัวละครเอกจะเป็นหญิงที่มีความสามารถและบทบาทโดดเด่นในฐานะนักสืบ

นอกจากนี้แล้ว ตัวละครเอกหญิงในนวนิยายชุด *นักสืบสตรีศรีอยุธยา* ได้แสดงบทบาทในวิชาชีพที่เดิมทีเป็นของผู้ชาย เช่น นักสืบและแพทย์ ซึ่งสะท้อนถึงการท้าทายกรอบความคิดแบบดั้งเดิมที่จำกัดบทบาทของผู้หญิงให้อยู่ในบ้านหรือหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว การสร้างตัวละครเหล่านี้เป็นการเปิดพื้นที่ใหม่สำหรับบทบาทของผู้หญิงในวรรณกรรม โดยเฉพาะการเป็นผู้นำในการไขปริศนาคดี ซึ่งนวนิยายชุดนี้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการท้าทายข้อจำกัดของบทบาทผู้หญิงในอดีต โดยการมอบความสามารถและบทบาทที่ทัดเทียมกับผู้ชายให้แก่ตัวละครเอกหญิง

งานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาตัวละครหญิงในวรรณกรรมในอนาคต โดยเน้นการสร้าง

ตัวละครหญิงที่มีความเป็นอิสระและพึ่งพาตนเองได้อย่างสมบูรณ์ ลดการตอกย้ำบทบาทของผู้ชายในฐานะผู้ปกป้องหรือผู้สนับสนุน และเปิดโอกาสให้ตัวละครหญิงมีบทบาทที่ก้าวข้ามกรอบความคิดชายเป็นใหญ่อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ที่นักสืบสตรีศรีอยุธยา: นางเอกแห่งการสืบสวนกับผู้ชายในเงามืด มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับคนและสังคม

1) ควรนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ให้กับกลุ่มบุคคลที่สนใจอ่านนวนิยายสืบสวนสอบสวนอิงประวัติศาสตร์ เพื่อให้เห็นชุดความคิดที่แฝงอยู่ในเรื่อง ได้แก่ ชุดความคิดชายเป็นใหญ่ และชุดความคิดชนชั้นที่ดำรงอยู่ในสังคมไทย

2) ควรนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ให้กับกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจศึกษานวนิยายสืบสวนสอบสวนอิงประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางการศึกษานวนิยายประเภทนี้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรวิเคราะห์ลักษณะตัวละครผู้ขัดขวางในนวนิยายชุด นักสืบสตรีศรีอยุธยา

2) ควรวิเคราะห์อุดมการณ์ที่แฝงอยู่ในนวนิยายชุด นักสืบสตรีศรีอยุธยา

เอกสารอ้างอิง

ณัฐฐา ไตรเลิศ. (2562). *การวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของตัวละครเอกหญิงและจินตภาพในนวนิยายชุดนักสืบสตรี*

ศรีอยุธยาของพงศกร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.

นพพร ประชากุล. (2552). *ยกอักษรร ย้อนความคิด เล่ม 2 ว่าด้วยสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: อ่านและวิภาษา.

บารมี บุญทรง. (2551). *พลาญภาพแห่งเทพปรณม*. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

พงศกร. (2560a). *ลายกนรี*. กรุงเทพมหานคร: กรู๊ฟ พับลิชชิ่ง.

พงศกร. (2560b). *ลายเหมมราช*. กรุงเทพมหานคร: กรู๊ฟ พับลิชชิ่ง.

พงศกร. (2561). *ลายราชสีห์*. กรุงเทพมหานคร: กรู๊ฟ พับลิชชิ่ง.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร:

นามมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

วนิดา บำรุงไทย. (2542). *ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี. (2567). *การเดินทางของวีรบุรุษ*. ค้นคืนจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/การเดินทางของวีรบุรุษ>.

ศิริพร ณ ถกลาง. (2557). *ทฤษฎีคติชนวิทยา: วิธีวิทยาในการวิเคราะห์ตำนาน-นิทานพื้นบ้าน*. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุทัตตา พาหุมนโต. (2560). *ตัวละครหญิงกับปิตาธิปไตยในนวนิยายสืบสวนสอบสวนร่วมสมัยของอเมริกา*

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

อนนต์ ศรีศักดิ์ดา. (2554). *ความรู้พื้นฐานทางวรรณกรรมไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 6). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.